

ככה נושעתי

פרק א' - המסע לדרום

מאת: דב אבנון

„הנה אל ישועתי אבטח ולא אפסד, כי עזי וזמרת יה יהוה, ויהי לי לישועה. ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה.” (ישעיהו י"ב, ב-ג

„ויען ישוע ויאמר אליה: כל השותה מן המים האלה ישוב ויצמא. ואשר ישתה מן המים אשר אנכי נותן לו לא יצמא לעולם, כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים נובעים לחיי עולם.” (יוחנן ד', י"ג-י"ד

„ידוע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי, אשר צלבבתם ואשר האלהים הקימו מן המתים – בשמו עומד האיש הזה בריא לפניכם. הוא האבן אשר מאסותם אתם הבונים ותהי לראש פנה. ואין הישועה באחר, כי לא נתן תחת השמים שם אחר לבני אדם אשר בו יושעו.” (מעשי השליחים ד', י-י"ב

„על כן גם הגביהו האלהים מאד ויתן לו שם הנעלה על כל שם, למען תכרע כל בך בך בשם ישוע – בשמים ובארץ ומתחת לארץ, וכל לשון תודה כי אדון ישוע המשיח, לכבוד אלהים האב.” (אל הפיליפים ב', ט-י"א

את הספר „ככה נושעתי” כתבתי לראשונה בשנת 2002, עבור אנשים שקוראים עברית. מטרתו לאפשר לקורא להבין כיצד אדם בעל שורשים יהודיים יכול להאמין שישוע הוא האדון המשיח שעליו דיברו כל הנביאים.

השנה היא 2026. מאז שנושעתי בשנת 1979 עברו הרבה מים בירדן, כפי שנהוג לומר. אני בן 68, נשוי לד'נט. יש לנו שלושה ילדים וחמישה נכדים. את איתמר לא ראינו מאז שנת 2014. אובדן ילד איננו דבר של מה בכך. זוהי פגיעה עמוקה ברוח, בנפש ובגוף, והיא משפיעה על חיי היום-יום שלי.

עם זאת, אני מודה לאלוהים על עושר חסדו, ועל הזכות להכיר את בנו כמושיעי. יום-יום אני נשען על כוח התקומה שהוא נותן לי. אף שיש לנו תקווה ואנו יודעים שאיתמר נמצא במקום מבטחים עם האדון, כל עוד אנו כאן – אנחנו פשוט מתגעגעים אליו. זו האמת.

ככה נושעתי

הספר חוזר לשנת 1979, לימים אחרים ולתקופה שונה. באותם ימים לא היה מקובל שיהודי יאמין בישוע, וגם לא היו רבים בארץ ישראל, בגילי אז – עשרים ושתיים – שהאמינו בישוע הוא המשיח.

הרחובות בארץ היו מלאים באנשים שעברו את השואה. אמא שלי גדלה בכפר קטן במולדובה, בקרב נוצרים מזרחיים אורתודוקסים, ובעיניה הם נחשבו לאחראים לרבות מן הצרות שפקדו את עם ישראל. זהו סיפור אחר, שעליו אני כותב בימים אלו במסגרת מאמרים בשם „חזרה לוולינטירי.”

נולדתי בשנת 1957 בקריית טבעון, לא רחוק מנצרת. נולדתי וגדלתי בתוך חברה יהודית ובעולם יהודי.

הוריי – אבא מפולין ואמא ממולדובה – גדלו בסביבה של נצרות קתולית או מזרחית-אורתודוקסית, עם כנסיות עמוסות סמלים ועם עבר של רדיפות יהודים. נסה אתה לספר לאנשים כאלה שאתה מאמין בישוע. נסה להסביר להם את מהלך ההיסטוריה, ואת העובדה שהנצרות הקתולית או המזרחית-אורתודוקסית אינן שייכות למקור. נסה להסביר בישוע היה יהודי וחי תחת התורה.

גדלתי תחת תפיסה של ציונות חילונית זרם בציונות הרואה בהקמת מדינה יהודית ובבניית העם בארץ ישראל מפעל לאומי-היסטורי, המבוסס על זהות לאומית, תרבותית וחברתית, ולא על ציווי דתי או אמונה משיחית. היהודים נתפסים כעם, לא רק כקהילה דתית, והצורך במדינה נובע מהיסטוריה, רדיפות ולאומיות, ולא מהבטחה אלוהית או קיום מצוות.

„כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם.” (ישעיהו ב', ג)

הפסוק הזה מדבר על ימות המשיח ועל תקופה הנקראת אלף שנות המלכות, אך אז כמובן לא ידעתי זאת. את כל זה הבנתי רק כאשר מישהו בישר לי את בשורת הישועה דרך ישוע המשיח.

הדרך לא הייתה קלה. כמו תמיד, גלי הים הראשונים ניסו לדחוף אותי חזרה לחוף. אך המשכתי לשחות קדימה. הסיבה הייתה פשוטה: הגעתי לאמונה באדון ישוע אך ורק על סמך הכתוב. לא חיפשתי דת חדשה; חיפשתי שקט בלב ואת השקט הזה מצאתי, ועד היום אני מוצא אותו, דרך האמונה באדון ישוע ובמותו המכפר על הצלב, כפי שנאמר:

„לכן אחרי נצדקנו באמונה, שלום לנו עם האלהים באדונינו ישוע המשיח. אשר בידו מצאנו באמונה גם מבוא לחסד הזה אשר אנחנו עמדים בו, ונתהלל בתקות כבוד האלהים.” (אל הרומים ה', א-ב)

קורא יקר, מה שאני עומד לספר לך איננו עדות מכוננת, שכן לא ראיתי דבר במו עיניי, וגם לא חוויתי חוויה יוצאת דופן שמבדילה את סיפורי מסיפורם של מיליונים אחרים. זהו סיפור של אמונה, כמו של רבים שחיו מאז בישוע המשיח השלים עבורנו, במותו ובתקומתו, את ישועת העולמים דרך האמונה בדמו המכפר.

מה שאני מבקש לספר הוא המשך לעדותם של אלה שכן ראו את ישוע קם מן המתים, וברבות הימים כתבו את עדותם, כדי שאני ואתה נוכל היום, דרך קריאת כתבי הקודש התנ"ך והברית החדשה להאמין כפי שהם האמינו: להאמין בישוע המשיח חי וקיים, ושכל הנביאים מעידים כי כל המאמינים בשמו יקבלו חיי עולם.

מה שאולי מיוחד בסיפור „ככה נושעתי” הוא שהפעם הכותב הוא מאמין מקרב העם היהודי. ישנם אנשים שתמיד מתפללים כאשר יהודי אומר שהוא מאמין בישוע, בעוד שאלה הנקראים „גדולי התורה”, כביכול, עדיין דוחים את אלוהותו ואת משיחיותו. בעיניי אין בכך שום דבר מוזר. יהודי מבטן ומלידה זקוק לישועה בדיוק כמו כל אדם אחר.

נאמר בישוע בא לעולם להושיע חוטאים, ורק הוא הדרך היחידה שבאמצעותה בני אדם יכולים להיוושע. מאחר שגם יהודים נחשבים, כמו כולם, לחוטאים ובעלי טבע מרדני, הם זקוקים למושיע, לסליחת חטאים, ללידה חדשה ולחיים חדשים.

ככה נושעתי

אם אני מסכם בכמה מילים את מה שקרה לי בשנת 1979, בעת שהותי במדבר סיני, במקום שנקרא נואיבה, אני יכול לומר בפה מלא: נושעתי. אני משתמש במושג הזה בכוונה, כדי שיהיה ברור שהאמונה בישוע המשיח עוסקת בישועה ובגאולה אישית, ולא בהמרה או בהחלפת דת. במרכז הוויכוח תמיד עומדת שאלה אחת: האם נושעתי או לא.

כל אחד הגיע לאמונה בדרך שונה, אך בסופו של דבר כולנו נושענו על ידי אותו שם, דרך האדון ישוע המשיח, שמת בעבור חטאינו וקם לתחייה בעבור צדקתנו.

נולדתי

כל אחד נולד לעולם אחר. ישנם אנשים שנולדים לתוך האמת, ואחרים צריכים לחפש אותה בנרות. ישנם אנשים שאולי שמעו מילדות את בשורת המשיח ישוע, אך אינם עושים עם זה דבר, בעוד שאחרים מקדישים חיים שלמים כדי לספר לאחרים על בשורת הישועה.

נולדתי בבית ציוני לא־דתי, מלבד העובדה שבחגים הלכנו לבית הכנסת. זה היה שילוב של מעט מסורת, אך מצד שני דחייה עקרונית של כל מה שהיה קשור למסד הדתי ואלו שייצגו אותו. עד לאותו יום, או רגע, שבו קיבלתי את ישוע בתור האדון, לא ידעתי כיצד אנשים יכולים, מבחינה מעשית, להאמין במשהו שמעולם לא ראו. היום אני יודע שאמונה לא באה סתם כך. היא באה דרך שמיעת הבשורה, והכי חשוב — האמונה שלי איננה מבוססת על תחושה, אלא על הנאמר בדבר האלוהים: כתבי התנ"ך והברית החדשה.

היהדות כיום מחולקת לזרמים שונים. יש אנשים דתיים — אחד יותר ואחד פחות; יש חילונים, כלומר כאלה שאינם קשורים לדת ואינם שומרים שבת; ויש אנשים שמקפידים לשמור על הכול. יהדות איננה רק דת — היא לאום, שפה ושייכות. את זה אפשר להבין מדבריו של שאול הטרסי:

„כִּי מִי־יִתֵּן הַיּוֹתֵי אֲנִי לְחָרֶם מִן־הַמְּשִׁיחַ בְּעַד אַחֵי שְׂאֵרֵי וּבְשָׂרֵי” (אל הרומיים ט':ג').

יש משהו בעם היהודי שהופך את כולם למשפחה אחת גדולה, וברגע שאדם מאמין שישוע הוא המשיח נוצר נתק. מדברים גם על התבוללות כלומר, ברגע שיהודי מתחתן עם לא־יהודייה, השושלת נפסקת. בקיצור, זה לא פשוט למישהו ממוצא יהודי לעבור את הקו האדום ולקבל את ישוע בתור האדון. אני תמיד מדגיש שלא חיפשתי דת אחרת חיפשתי את האמת. ועד היום אני מאמין למה שהאדון ישוע בעצמו אמר:

„אֲנִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֵמֶת וְהַחַיִּים; אִין אִישׁ בָּא אֶל־הָאֵב כִּי אִם־בִּי” (יוחנן י"ד:ו').

אני זוכר רגעים כילד שבהם חשבתי שלא־לוהים יש מאזניים גדולות, ושהוא ישפוט את מעשיי אחרי שאמות. תמיד תהיתי לאיזה צד ייטו המאזניים כשתורי יגיע. היו רגעים שבהם חשבתי על אלוהים, אך באופן כללי לא היה לי דבר נגד אמונה באלוהים פשוט לא ידעתי איך עושים את זה, כלומר איך מאמינים.

מאוחר יותר, בגיל ההתבגרות, שאלתי פעם אדם דתי איך הוא יכול להאמין. התשובה שקיבלתי הייתה: „אני לא יכול להסביר לך”, או „הייתה לי איזושהי הארה”. באתי לאמונה בגיל צעיר יחסית, בערך בגיל 22. לפני כן לא הייתה לי הזדמנות לפגוש מישהו שיספר לי על האמונה באדון ישוע.

המסע שלי אחר האמת התחיל כבר בגיל 17, כשגיליתי עניין בספרות שקשורה לצד הרוחני של חיינו. שם נתקלתי לראשונה בשאלות כמו: „מהי אמת?”, „מאין באנו ולאן אנחנו הולכים?”. בפנימייה החקלאית שבה למדתי הייתה ספרייה גדולה, ובאחד הערבים מצאתי עותק של התנ"ך והברית החדשה והתחלתי לקרוא בו. אך מהר מאוד סגרת אותי, משום שהמחשבה שרצה בראשי הייתה שזה „הספר של הנוצרים”, ועדיף ליהודים לא לקרוא בו.

אולי זו הייתה משמעות הפסוק:

„שְׁאַלוּ וַיִּנָּתֶן לָכֶם; בַּקְּשׁוּ וְתִמְצְאוּ; דַּפְּקוּ וַיִּפְתַּח לָכֶם” (מתי ז':ז').

החיפוש אחר האמת, הקריאה ותחושת הריקנות נעלמו לזמן מה עקב השירות הצבאי המלא בפעילות. לאחר השחרור, המציאות שוב טפחה על פני עם שאלות כמו: „מה עושים עכשיו?” ו„איך מתחילים את החיים?”.

מעולם לא תיארתי לעצמי, כחייל שזה עתה השתחרר, שבמקום לחזור משהות באילת שזוף, מלא חוויות ונחוש להתחיל את חיי כמו בני גילי לימודים, נישואים, אולי קבע אחזור עם עותק של הברית החדשה, אמונה חדשה וחיים חדשים.

לאילת ירדתי עם ספר עבה על חייו של המלחין פרנץ ליסט. עובי הספרים תמיד נתן לי תחושת ביטחון שיהיה לי במה לעסוק. משום מה לקחתי איתי גם את התנ"ך שקיבלתי בצבא. במבט לאחור, לקחת איתי עותק של תנ"ך בעברית היה דבר מיוחד.

אילת של 1979 הייתה מעין תחנה ראשונה לחוץ לארץ. היום, כשהנסיעה לחו"ל נגישה לרבים והאינטרנט מביא את העולם הביתה, קשה להבין את תחושת הימים ההם. עבורי, אילת הייתה באמת התחנה הראשונה, מלבד חצי שנה בלבנון במבצע ליטני.

מאילת הגעתי במהרה לנואיבה, או נביעות כפי שנקראה אז. נווה מדבר מקסים, מקום של שלוה. ישבתי ליד אחת הדיונות וקראתי, ולפתע ניגש אליי אדם עם מבטא אמריקאי, שלימים למדתי ששמו דוד לזרוס. הוא התחיל לספר לי על האמונה המשיחית והזמין אותי לאוהל שלו, שם נתן שיעורים.

לא זכרתי הרבה מאותה שיחה, רק את המחשבה שעברה בראשי: הנה עוד „זרוק" שטוען שמצא את האמת.

בהמשך מצאתי עבודה במסעדה בכפר נופש סמוך. מדי פעם הגיע לשם בחור בלונדיני עם זקן, ששמו ג'ון פקס. הוא נתן לי לקרוא ספר בשם „המשיח בשתי הבריתות". עברתי עליו ברפרוף, אך התחלנו לשוחח, ובהמשך גם לבקר בשיעורים שנתן דוד לזרוס באוהל.

הספר המשיח בשתי הבריתות נכתב במיוחד עבור יהודים, מנקודת מבט מקראית. מטרתו להראות שישוע המשיח אינו חידוש של הברית החדשה, אלא המשך ישיר, טבעי והכרחי של ההתגלות בכתבי התנ"ך. למי שבא מרקע יהודי, זה לא פשוט לקבל את ישוע כמשיח — כך היה לפחות אצלי. הספר מסביר בפשטות כיצד נבואות התנ"ך מדברות על אדם אחד, על אלוהים שהתגלה בבשר, ואני מאמין שזה ישוע.

ישעיהו נ"ג:א' — „מי האֱמִין לְשִׁמְעֵתֵנוּ וְזָרַע יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה". עבורי זו אחת הנבואות החזקות ביותר שנתנו לי אז הרבה חומר למחשבה.

במקביל לשיעורים, ביקרתי גם בספרייה הציבורית באילת וחיפשתי ספרים שמציגים גישה נגדית לאמונה שישוע הוא המשיח. קראתי פרשנויות שונות לישעיהו נ"ג, וזה רק חיזק אצלי את התחושה שאני בדרך הנכונה. הבנתי שלא משנה מה אומר היהדות דוחה את משיחיותו של ישוע, ואני עומד לבד מול דבר האלוהים.

השלב הבא היה שלאחר שהבנתי, על סמך הכתוב, שישוע הוא המשיח המובטח והיחיד שיכול לפדות אותי מחטאיי, מצאתי את עצמי ערב אחד באוהל, מתפלל לאלוהים ומודה לו בשם האדון ישוע המשיח על סליחת החטאים וחיי העולם. כך נושעתי.

האמנתי שישוע הוא המשיח המובטח, שמת בעבור החטאים שעשיתי, שאני עושה ועוד אעשה, ושהאלוהים הקים אותו מן המתים כדי שאוכל לעמוד לפניו כאדם צדיק. זה אולי נשמע טיפשי ואתה צודק. נאמר שלאחר שהעולם סירב להכיר את חכמת אלוהים, רצה אלוהים להושיע את המאמינים בסכלות ההטפה: א' אלה הקורינתים א' כ"א.

לא־מאמין הדברים נראים ככישלון מוחלט, אך למאמין זו גבורת אלוהים. כך, בגיל 22, בחסד אלוהים ובזכות האנשים שפגשתי באילת, החלפתי את חכמת העולם ב„טיפשות הבשורה". אך התוצאה ברורה נושעתי ויש לי שלום עם אלוהים, ועל כך אני מודה לו בכל יום.

אז למה שאתה לא תיוושע?

בחזרה הביתה

הזמן שביליתי בנאות המדבר נואיבה בחברת המאמינים היה זמן מיוחד מאוד. בשלב מאוחר יותר נאלצתי לעזוב את עבודתי במזנון, מכיוון שהנהלה לא ראתה בעין יפה את השילוב בין עבודה לבין לימוד כתבי הקודש אצל מישהו על החוף. ואז הגיע הרגע לספר להוריי, לפחות מבחינתי, את החדשות הטובות שעבורם היו כמובן חדשות רעות מאוד.

עד לשנת 1979 לא היה מקרה במשפחה שלנו שמשוה האמין באדון ישוע. הרי זה לא חדש שהדת היהודית לא קיבלה שהאדון ישוע הוא המשיח המובטח. בשנת 1979 אוכלוסיה גדולה במדינת ישראל הם יוצאי שואה כמו ההורים שלי. אמא שלי נולדה במולדובה בשנת 1919 ועלתה לארץ ישראל בשנת 1938 לקיבוץ. שאר המשפחה נרצחו בשנת 1941 ברצח ההמוני של יהודי מולדובה והאזור מעל 300000 איש. נרצחו רק בגלל שהם היו יהודים. האוכלוסיה הנוצרית אורתודוקסית לא היתה אשמה באופן ישיר אבל בעקיפין הם תרמו הרבה להפצת שנאת היהודים במזרח אירופה

לך תסביר למישהו באותה תקופה שיש הבדל בין נוצרי שנולד מחדש לבין נוצרי על פי דתו. לך תסביר לאנשים שישוע לא הקים את הנצרות הנוכחית כפי שהם ראו במזרח אירופה. הכנסיה המזרחית האורתודוקסית וכו'. לך תסביר למשהו את הפסוק הבא: לֹכֵן אִם-אִישׁ בְּמִשִּׁים בְּרִיָּה חֲדָשָׁה הוּא; הַיְשָׁנוֹת עָבְרוּ, הִנֵּה הַכֹּל נִהְיָ חֲדָשׁ. שניה אלהקורניתיים ה-17

"כי האלהים הוא הפועל בכם גם לחפץ גם לפעל כפי רצונו" (אל הפיליפים ב', י"ג)

אני מזכיר את הפסוק הנ"ל, מכיוון שבדרך כלל התקופה הראשונה לאחר שבאים לאמונה היא תקופה יפה מאוד ומלאת התלהבות, ובייחוד בחברה הישראלית. מבחינתי זו הייתה תקופה יפה מאוד, ולפעמים אמרתי לעצמי: מה זה משנה, אפילו אם בסופו של דבר הכול לא נכון – עדיין זה שווה את הכול. האנשים נחמדים, האווירה טובה, יש לי שקט בלב, והם לא מבקשים ממני כסף; כלומר, זו לא איזו כת מסוכנת.

אבל היום אני יודע שזה אלוהים שפעל בי דרך רוח הקודש מהרגע שקיבלתי את ישוע כמושיע שלי, ולא רק ההתלהבות האישית שלי.

וכך, יחד עם ההתלהבות של מי שרק קיבל את ישוע בתור האדון שלו, עליתי לצפון לבקר את הוריי. כמובן שבשיחה הראשונה היה לי קשה להסביר להם מה בדיוק עבר עליי, מה גם שאני עצמי לא הבנתי את הכול. העדות הפכה לוויכוח, וכמובן שלא הוסיפה הרבה לאווירה הטובה. הוריי חשבו, כמובן, שגם זה פשוט יעבור לי, והפסיקו לדבר על כך.

אני שמח שבמהלך השנים שלאחר מכן יצא לי לספר להורים שלי יותר על האמונה המשיחית. וכאשר כבר אין מילים, תמיד יש מקום להעיד דרך השקט והשלווה שרק האמונה בישוע המשיח יכולה לתת לנו. לצערי הרב, אמי נפטרה בשנת 2000 כמו רבים אחרים, עם ההצהרה שהיא אינה זקוקה למתווך ובוודאי לא לישוע המשיח. אבא שלי נפטר בשנת 2023 בגיל 104 מבלי שהוא קיבל את ישוע בתור האדון שלו.

מעשי השליחים פרק ד-10 יודע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם ואשר האלהים הקימו מן-המתים בשמו עמד האיש הזה בריא לפניכם: 11 והוא האבן אשר מאסותם אתם הבונים ותהי לראש פנה: 12 ואין הישועה באחר כי לא נתן תחת השמים שם אחר לבני אדם אשר-בו נושע:

אגרת פולוס השליח אל-הרומיים פרק י י אחי חפץ לבבי ותפילתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו: 2 כי מעיד אני עליהם שמקנאים לאלהים אבל לא-בדעת: 3 כי את-צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את-צדקתם ולצדקת אלהים לא נקנעו:

לדבר עם יהודי באותם ימים וגם היום על ישועה בחסדו של האלוהים אך ורק דרך האמונה באדון ישוע היה מאז ומתמיד נושא מורכב. באותם ימים רוב האנשים מסביבי היו ניצולי שואה שאיבדו את כל משפחתם בשואה. כל מה

שעשיתי וגם היום זה ללמד את האמת באהבה ולהראות מה הכתוב מלמד בנוגע איך אנחנו יכולים לקבל מתנת חיי העולם באדונינו ישוע המשיח.

אני, בכל אופן, בחרתי להמשיך הלאה ולגדול באמונה המשיחית, למרות הלחצים שבאו מצד החברה. האמונה במשיח ישוע היתה עבורי כמו להיכנס לים: בהתחלה הגלים מנסים להחזיר אותנו לחוף, אך ככל שאנו ממשיכים קדימה, כך אנו מגיעים למרגוע ולשקט, ונהנים ממה שהמשיח עשה עבורנו במותו ובתקומתו מהמתים.

בזמן שהותי באילת פגשתי את ההורים של יוהן סכפ. בחור הולנדי שיחד עם גון פקס הפיצו את בשורת המשיח באילת בדרום ארץ ישראל. הם הזמינו אותי לבקר אותם בהולנד. זה כבר סיפור חיים אחר. שמה פגשתי את אשתי זנט שגם היא בעצם הגיעה לאמונה המשיחית בזמן שהיא היתה מתנדבת בקיבוץ עברון בשנת 1977. יש אנשים שלא תמיד מבינים את הנקודה שגם מי שגדל תחת כנפי הכנסייה, או שמע על ישוע מילדות. צריך לקבל אותו בתור המושיע שלו.

11 הוא בא אל שלו ואלה אשר לו לא קבלו אותו. 12 אבל לאלה אשר קבלו אותו, המאמינים בשמו, נתן תקף להיות בנים לאלהים. 13 לא מדם ולא מחפץ הבשר נולדו, אף לא מחפץ גבר, כי אם מאלהים. יוחנן א11

23 ולא למענו בלבד נכתב שנחשבה לו, 24 כי אם גם למעננו; והיא עתידה להחשב לנו - המאמינים במי שהקים את ישוע אדוננו מן המתים, 25 הוא אשר נמסר למות מפני חטאינו והוקם לתחייה מפני שהצדקנו. אל הרומיים ד 23

23 כי-שכר החטא הוא המות ומתנת חסד אלהים היא חיי העולמים במשיח ישוע אדונינו: אל הרומיים ו23

המסע חזרה הביתה באותם ימים היה עבורי מאוד מורכב. במבט לאחור היום אני מבין שכבר אז נחתמתי ברוח הקודש ואלוהים דרך דברו הוא זה שחיזק אותי. בזמן שהותי באילת במחיצת המאמינים למדתי הרבה על המשיחיות של ישוע. היינו יושבים על חוף הים ומספרים להרבה ישראלים שישוע הוא המשיח. ידעתי גם להראות לישראלים שעם ישראל דחה שוב ושוב את עדות הנביאים. אלו היו החיים שהכרתי, ים חולות ושמים מלאים בכוכבים. הייתי איש עבודה ולשבת כל היום על החוף ולדבר עם אנשים זה לא היה בשבילי.

בשלב יותר מאוחר מצאתי עבודה בחווה נסיונית של קיבוץ יוטבתה הסמוך. היתי נוסע עם גון פקס כל בוקר באוטובוס לעבודה והיינו מעבירים את הזמן בין השאר בדיבורים על האמונה או משוחחים עם אחרים אודות ישוע המשיח. אני זוכר את רוברטה בחורה יהודיה שהגיעה לאמונה בהודו ולא היה לה את האומץ לדבר על זה עם אחרים. באופן כללי אנשים באו והלכו כולל הרבה ישראלים. היו אלו שרק הקשיבו ואחרים ממש האמינו והמשיכו לדרכם. באותם ימים עדין לא הבנתי את הכל, לא ראיתי את כל התמונה הכללית. יעבור עוד קצת זמן עד שאני אפגוש משהו שיספר לי על בשורת חסד האלוהים שהאדון ישוע המשיח נתן בידי השליח פולוס. יעבור עוד זמן עד שמשהו יתן לי עוד מפתח שיפתח לי את העיניים להבין היכן אני עומד בתוכנית האלוהים.

בנתיים הייתי תקוע בין אמונה שקבלתי לבין רגשות של בחור בין 22 שלא יודע מה לעשות עם החיים שלו. אני לא יכול להשאר באילת ורק לספר לאנשים שישוע הוא המשיח. היתי בעצם תינוק שרק נולד וחיי על חלב. המעבר החד לאמונה החדשה, השפיע גם על מערכת הרגשות שלי כלפי בחורה מאמינה שאיתה היתי בקשר קרוב. הכל היה מבולבל, עדין הרגשתי שמשהו חסר לי ואז הגיע הזמן להפרד ולנסוע הביתה.

הפסוק הראשון מדבר על לקבל משהו וזה באמת מה שקורה למשהו שמאמין בישוע על סמך הנאמר בכתוב ולא סומך רק על העובדה שההורים שלו אי פעם טבלו אותו בתור ילד.

במשך השנים שלאחר התקופה הראשונה באילת למדתי מן הכתוב, ומהרבה שיחות עם אנשים לא-מאמינים, שאלו שאומרים כל הזמן שהם אינם רואים את האמת בעצם רוצים לומר שהם אינם רוצים לדעת את האמת. העובדה המשיחית החשובה ביותר שעליה בנויה כל אמונתנו היא שישוע המשיח מת עבור חטאינו. הוא לא מת כדי לתת לנו דוגמה לרעיון כלשהו. הוא גם לא מת כפי שכולנו עתידים למות, מזקנה. ישוע המשיח גם לא מת כדי שדרך האמונה בו נהיה יהודים טובים יותר. הוא מת עבור חטאינו.

ככה נושעתי

כישראלי למדתי במשך השנים שהדברים אינם פשוטים כל כך כפי שהם נראים, ושרבים מאזרחי מדינת ישראל כלל אינם יודעים מיהו ישוע, ועל אחת כמה וכמה מה הוא השלים עבורם במותו ובתקומתו מן המתים. השתדלתי, ואני עדיין משתדל, לספר לאנשים בכל מקום שבו אני נמצא, כולל למשפחתי הקרובה, עד כמה אלוהים אוהב אותם במשיח ישוע.

למדתי שאלוהים קורא לנו להמשיך באמונה ולגדול בה, למרות העובדה שרבים מחברינו ומקרובינו עדיין דוחים את ישוע כמושיעם, וכתוצאה מכך הולכים לעולמם ללא סליחת חטאים.

תמיד רציתי לדעת את האמת, ובעצם מי לא. אבל כאשר אתה אומר למישהו שמצאת את האמת, הוא מיד יאמר לך שאין דבר כזה אמת מוחלטת. אינני מתכוון לומר שאני הוא האמת, או שמה שאנחנו כותבים הוא האמת, אלא שישוע המשיח הוא האמת. דרכו הבנת את האמת על החיים ואת סיבת קיומנו. דרך כתבי הקודש למדתי את האמת על המצב במזרח התיכון, על עתיד עם ישראל, ועוד ועוד – אך יותר מכול למדתי להכיר את אלוהי.

קורא יקר, ייתכן שעבורך הדברים נשמעים כהתנשאות, אך אני מודה לאלוהים בכל יום על חסדו ואהבתו אליי דרך ישוע המשיח, שהוא האמת, הדרך והחיים.

החטא והאמת

כתבי הקודש כוללים בתוכם 66 ספרים ואיגרות. אחת האיגרות שלדעתי חשובה מאוד, והייתי מציע לכל מאמין משיחי לקרוא אותה כמה פעמים, עוסקת במשהו שכולנו מכירים. באיגרת של השליח שאול הטרסי אל הרומיים אנו מוצאים הסבר לשורש הבעיה שבעצם, לשם שינוי, מאחדת את כולנו – כלומר: יהודים, נוצרים, מוסלמים, בודהיסטים והינדואיסטיים. בקיצור, את כל המין האנושי.

בפרק הראשון של אותה איגרת השליח מסביר שלכל בני האדם יש דעת אלוהים, וממשיך לתאר כיצד אנשים לאורך כל ההיסטוריה האנושית דחו ועדיין מסרבים לסור למשמעתו של אלוהים. בקיצור, אלוהים נתן לבני האדם את חופש הבחירה – את היכולת לבחור בין ללכת בדרכיו לבין ללכת על פי רצונם שלהם.

"אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב, כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה" (תהילים א', א-ב)

כתוצאה מכך שאלוהים נתן לבני האדם את חופש הבחירה, אנשים לקחו את האמת והפכו אותה לשקר. זוהי בעצם הסיבה לכך שאומות העולם – או תקרא להם הגויים, או הנצרות הדתית וכדומה – פיתחו לעצמן תורות שונות ומשונות שאינן בנויות על הנאמר בכתבי הקודש, אלא מבוססות יותר על דברים שנאמרו, כביכול, מפיהם של אנשי דת וכל מיני חכמים למיניהם.

אנשים אוהבים לתת לעצמם כל מיני שמות: אחד אומר שהוא הומניסט, השני קורא לעצמו ליברלי או אתאיסט וכדומה. המשותף לכולם הוא שמדובר ברעיונות או מחשבות שהם פרי המצאה עצמית, ושכאופן עקרוני מתנגדים לכל הנאמר על ידי אלוהי אברהם, יצחק ויעקב, כפי שזה נאמר בדברו.

אנו מאמינים שקיים קו היסטורי שתחילתו בזמן "מגדל בבל", שעל פיו אנו לומדים שבמשך כל התקופה הזאת, עד לרגע שאלוהים, דרך שאול הטרסי, בישר את חסדו לגויים, לאומות העולם לא הייתה גישה ישירה לאמת, מכיוון שהאמת על אלוהי אברהם, יצחק ויעקב ניתנה בראש ובראשונה לעם ישראל.

חשוב אולי שננסה, בראש ובראשונה, להבין כיצד אמת פועלת. אמת היא דבר מוחלט, ולמרות שאנו חיים בעידן שבו אנשים מסרבים לקבל שקיימת אמת מוסרית אחת לכולם, כתבי הקודש מספרים לנו שקיימת אמת. הכתובים מציגים בפנינו אמיתות שונות, ואחת מהן – ואולי החשובה ביותר – היא:

"או התבוז לרוב טובו ולחמלתו ולאורך רוחו ולא תדע כי טובת האלוהים מביאה אותך לידי תשובה. ובקשי לבך הממאן לשוב תצבור לך עברה ליום עברת האלוהים והגלות משפט צדקו, אשר ישלם לאיש כמעשהו: חיי עולם לשוקדים לעשות הטוב ושוחרי כבוד והדר אשר איננו עובר; ועל בני המרי ואשר לא שמעו לאמת כי אם שמעו לעוולה – חרון אף וזמה" (האיגרת אל הרומיים ב', ד-ט)

כלומר, במידה שאינך צדיק גמור – מחכים לך סבל ומשפט. שים לב: לא מדובר כאן אם אתה יודע על האמת הזאת, וגם לא נעשית כאן שום הבחנה בין יהודי לגוי. קיימת כאן עובדה פשוטה מאוד: או שאתה צדיק גמור – או שלא.

"הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה ותתהלל באלוהים, וידעת את רצונו ותבין בין טוב לרע בהשכילך בתורה, ובטחת בנפשך להיות מוליך עיוורים ואור לאשר בחושך, אומן לחסרי לב ומורה פתאים, ויש לך צורת המדע והאמת בתורה" (אל הרומיים ב', י"ז-כ')

עם ישראל, בתור העם הנבחר, קיבל את דבר אלוהים, את דבר האמת, את התגלות אלוהים ואת דת אלוהים. אין עם אחר על פני כדור הארץ שאלוהים נתן לו את מה שהוא נתן בזמנו לעם ישראל. לאורך כל ההיסטוריה הייתה בעצם דת אחת – התורה – והיא ניתנה אך ורק לעם ישראל. אלוהים נתן לעם ישראל את האמת אודותיו, שהגויים לא רצו, ולכן גם הבדיל אותם משאר העמים, כדי שהאמת לא תתערבב עם השקר.

היום, נכון לשנת 2002, המצב שונה לגמרי. מה שנקרא היום "דת ישראל" איננו עוד אותה דת שאלוהים נתן במדבר, אלא אוסף רחב של חכמת אנשים. היום אנשים אוהבים יותר את עצמם ורוצים להיראות חכמים, אך נותרה בעיה אחת – התורה.

"ואתה מורה אחרים ונפשך לא תִּזְרֶה? האומר לא תגנוב והנך גונב; האומר לא תנאף ואתה נואף; תשקף את האיליים ואתה גוזל את הקדשים; תתהלל בתורה ותנבל את אלוהים בעברך את התורה; כי בגללכם שם האלוהים מחולל בגויים, (ככתוב) "אל הרומיים ב', כ"א–כ"ג)

פתאום, מאלו שאמורים לספר לעולם על אלוהי אברהם, יצחק ויעקב, בגלל התורה – כלומר בגלל שאינם עושים את מה שהם אומרים – שם אלוהים מחולל. כלומר, במקום שהיהודי ילמד את הגויים על אמת האלוהים, אלוהים מקבל דרכו שם רע.

אני מתאר לעצמי שהבעיה הזאת מוכרת לך: ממסד דתי שאומר דבר אחד ועושה דבר אחר, ומנגד אלו שנקראים חילוניים, שפיתחו בקרבם רגש של שנאה כלפי מי שאמורים לייצג את אלוהים ולא לשקר עליו.

אך גם מה שנקרא המשיחיות הדתית או הממסד הנוצרי אינם פטורים מן האשמה שדרכם שם אלוהים מחולל. ההיסטוריה הנוצרית מלאה בדם, במאבקי כוח ובבצע כסף, וגם בין אלו שאמורים להיות משיחיים שנולדו מחדש ישנם רבים שנתפסו בזנות או בחטא אחר. הבעיה איננה החטא בפני עצמו, אלא העובדה שאנשים מצהירים על שלמות מסוימת ואינם עומדים בציפיות. כלומר, זה שמלמד שאסור לנאוף, מאחורי הקלעים עושה אותו הדבר ואף יותר. התוצאה היא ששם אלוהים מחולל.

התורה, שאמורה הייתה להביא ברכה לעם ישראל, הפכה למקור קללה, מכיוון שכל אלו שקוראים לעצמם "גדולי תורה" אינם מסוגלים לקיים את מה שהם אומרים.

"הן המילה תועיל אם תשמור את התורה, אבל אם עובר אתה את התורה – מילתך הייתה לך לערלה) "אל הרומיים ב', כ"ה)

נעבור לרגע לדבר על אחד הטקסים החשובים ביהדות – טקס ברית המילה. זהו טקס שאפילו רבים מאלו הקוראים לעצמם חילוניים גמורים עדיין נוהגים למול את בניהם. אם לא עבור עצמם, אז עבור המשפחה, החברים וכדומה. הר כיצד אפשר להיות יהודי מבלי לעבור את טקס המילה?

אך אנו קוראים בפסוק הנ"ל שטקס המילה יכול להועיל ליחסך עם אלוהים רק במידה שאתה גם שומר על הנאמר בתורה. כלומר, גם בהקשר לטקס המילה, שם אלוהים מחולל, מכיוון שאתה אומר ומבטיח דבר מה, אך בפועל אינך מקיים אותו.

"כל הכתובים בספר התורה לעשות אותם; וגלוי וידוע שבתורה לא יצדק האדם לפני האלוהים, כי צדיק באמונתו יחיה; והתורה לא מן האמונה היא, כי אם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם) "אל הגלטים ג', י"ב"

מן הפסוקים הנ"ל אנו לומדים על שורש הבעיה. ברגע שאנו מנסים לבנות מערכת יחסים רוחנית עם אלוהי אברהם, יצחק ויעקב על בסיס קיום מצוות התורה, נגיע מהר מאוד למסקנה שאנו תחת קללה ולא תחת ברכה. התשובה לכך פשוטה מאוד: "ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים...". לא נאמר כאן שמספיק להשתדל או שיש לנו כוונות טובות, אלא מדובר בקיום מוחלט. והסיבה פשוטה: הרוח חפצה, אך הבשר חלש.

"ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה – לאלה שתחת התורה היא מדברת, למען ייסכר כל פה ויהיה כל העולם חייב לפני אלוהים"

"כי הגויים אשר אין להם תורה, בעשותם מאליהם את דברי התורה – אלה, באין להם תורה, תורה הם לעצמם"

(אל הרומיים ג', י"ט; ב', י"ד)

התורה שאלוהים נתן לעם ישראל במעמד הר סיני ניתנה אך ורק לעם ישראל ולא לגויים. תפקידה של התורה הוא ללמד אותנו מהו חטא. בלי תורה אין בעצם דעת חטא, כלומר אין אפשרות לדעת את ההבדל בין טוב לרע. לכן חשוב מאוד שנדע שעם ישראל הוא העם היחיד שאלוהים נתן לו את דתו, כלומר את חוקיו.

כאן מתחיל בעצם הסיפור שלנו על חסדו של אלוהים. המילה חסד, כשלעצמה, אינה מופיעה הרבה בלקסיקון היומיומי שלנו. אנו מכירים כמובן את המושג "חסיד" – מישהו השייך לקבוצה דתית מסוימת, ועל פי מראה החיצוני עוסק רבות בגמילות חסדים, כלומר במעשים טובים. החסד שעליו אנו מדברים משמעותו יחס לפנים משורת הדין. הדין כאן הוא עונש החטא, שהוא המוות, והיחס לפנים משורת הדין הוא שאלוהים נתן לנו את בנו, את ישוע המשיח, שדרך האמונה בו נוכל להיוושע מעונש המוות ולקבל סליחה על חטאינו.

כפי שאלוהים נתן לבני האדם את התורה, הנחשבת לחכמת אלוהים – "כי התורה ניתנה ביד משה, והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח" ("יוחנן א', י"ז –)

כך נגלה חסדו של אלוהים, שהיא תוכנית ישועה עבור בני האדם, המבוססת על טוב ליבו של אלוהים ועל יחס לפנים משורת הדין, כלומר: על ידי חסדו.

נכון להיום, שנת 2026, תוכניתו של אלוהים להושיע אותי ואותך אינה מבוססת על הנאמר בתורה, אלא על פי חסדו ועל העובדה שהוא קורא לאנשים באשר הם לשוב ולהאמין בו.

פסוק 21: "ועתה בבלי תורה צדקת אלוהים יצאה לאור, אשר העידו עליה התורה והנביאים) "אל הרומיים ג', כ"א)

כבר בזמן התורה ובדברי הנביאים אנו מוצאים עדות לכך שאלוהים מצדיק אנשים על פי אמונתם ולא על פי מעשיהם:

"והאמין ביהוה ויחשבה לו לצדקה" "והנה עפלה לא ישרה נפשו בו, וצדיק באמונתו יחיה) "בראשית ט"ו, ו'; חבקוק ב', ד'

המושג "תורה" בכתבי הברית החדשה מתייחס לנאמר בכתבי התנ"ך – תורה, נביאים וכתובים. **אשרי נשוי פשע כסוי חטאה; אשרי אדם לא יחשוב יהוה לו עוון ואין ברוחו רמיה) "תהילים ל"ב, א–ב)**

פסוק 22: "והיא צדקת אלוהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו, כי אין הבדל) "אל הרומיים ג', כ"ב)

כל מי שמאמין בישוע המשיח נעשה צדיק הודות למה שישוע השלים עבורנו במותו ובתקומתו מן המתים. זוהי אמונתו של ישוע, כפי רצון אלוהים האב, שמושיעה אותנו – ולא אמונתנו שלנו. האם יוצא מכך שאנו הופכים לאנשים טובים יותר מאלו שאינם מאמינים? בוודאי שלא. ישנם אף מקרים שבהם הלא-מאמין מתנהג טוב יותר מן המאמין. אך שוב, זו איננה הנקודה, שכן אלוהים קבע בחסדו שרק האמונה בישוע המשיח היא זו שבכוחה לתת לנו את המעמד של נצדקים. האם היהודי, מבחינה זו, יכול להיות צדיק יותר מן הגוי? לא. אין כאן כל הבדל.

פסוק 23: "כי כולם חטאו וחסרי כבוד אלוהים המה"

אני יודע שביהדות נהוג לדבר יותר על יצר הרע ויצר הטוב, ואינם מאמינים שכולנו חוטאים מבטן ומלידה. אך אין זה חשוב מה דת זו או אחרת אומרת על טבעו של האדם, אלא מה שאלוהים אומר בדברו. כולנו חוטאים – כולל תינוק בן יומו או אדם זקן שאחרים אומרים עליו שהוא כביכול צדיק גמור. כולנו חוטאים מבטן ומלידה ובעלי טבע מרדני, ולכן אין לנו את אותו הכבוד שאלוהים נותן לצדיקיו.

פסוק 24: "וניצדקו חינום בחסדו על ידי הפדות אשר הייתה במשיח ישוע) "אל הרומיים ג', כ"ד)

ככה נושעתי

"חינם" – אחת המילים המדהימות בכתבי הברית החדשה. כל חיינו למדנו שכדי להגיע למשהו בחיים עלינו לעבוד. כל הדתות, ללא יוצא מן הכלל, מלמדות שכדי לזכות בחיי עולם עלינו לעבור טקס דתי זה או אחר, או לעשות מספיק מעשים טובים. והנה אלוהים מבשר לנו, דרך שאול הטרסי, שבזמן הזה הוא מצדיק אותנו חינם, על סמך העובדה שישוע המשיח פדה אותנו מעונש החטא דרך מותו על הצלב ותקומתו מן המתים.

פסוק 25: "אשר שמו האלוהים לפנינו לכפורת על ידי האמונה בדמו, להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים הראשונים בעת חמלתו"

האם אתה מאמין במושג כפרה על החטאים? כלומר, במשהו שמכסה על החטאים שאתה עושה בפני אלוהים? מושג זה היה ברור לכל יהודי כאשר בית המקדש עוד היה קיים, והיום כולנו מכירים את יום הכיפורים. על סמך מותו ותקומתו של ישוע המשיח על הצלב, אלוהים כיפר על חטאי בני האדם, וכל מה שנדרש מאיתנו היום הוא פשוט להאמין במה שאלוהים עשה עבורנו דרך ישוע המשיח.

אלוהים הוא זה שמראה לנו היום מהי צדקה, ולא המעשים או החוקים של דת כלשהי. חשוב להזכיר שישוע המשיח, במותו ובתקומתו, כיפר גם על כל החטאים שנעשו בזמן התורה – כלומר, לפני שאלוהים התגלה בבשר.

חסד אלוהים

כבר רבות דובר על חסדו של אלוהים. המלך דוד אמר: "ואני ברוב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך" (תהילים ה', ח')

וכן: "חנני אלוהים כחסדך, כרוב רחמיך מחה פשעי) "תהילים נ"א, ג')

אנשים בכל הזמנים הכירו בעובדה שרק בזכות טוב ליבו של אלוהים הם יכולים לזכות ברחמיו. אך הפעם אני רוצה לספר לך על חסד מיוחד של אלוהים במהלך ההיסטוריה האנושית.

כאשר אלוהים נתן את בנו יחידו שימות עבור חטאינו על הצלב, הוא לקח את האשמה שלך ושלי על עצמו, ולזה אנו קוראים חסדו של אלוהים. ייתכן שלא ביקשת זאת ממנו, ואולי אינך מאמין בכך, אך זו הייתה זוו עדיין עובדה מקראית חשובה מאוד. שכן גם אם אינך מאמין, הכתוב מלמד אותנו שאתה אשם בפני אלוהים.

כאשר אלוהים הקים את ישוע המשיח מן המתים, הוא עשה זאת כדי שניחשב צדיקים. הוא לקח את אותו חלק שבנו שירשנו מאדם – אותו טבע שמתמרד באלוהים ואינו רוצה לשמוע בקולו וללכת בדרכיו – וקבר אותו במותו. כל חרון אפו של אלוהים, שבעצם היה מגיע לי ולך, הוטל על ישוע המשיח. כאשר ישוע המשיח היה על הצלב, הוא קרא:

"אלי, אלי, למה שבקתני?" כלומר: "אלי, אלי, למה עזבתני) "מתי כ"ז, מ"ו)

ישוע המשיח לקח על עצמו את העונש והסבל שהיו מגיעים לנו, כדי לשחרר אותנו מקללת החטא, שהיא המוות.

"כי שכר החטא הוא המוות, ומתנת חסד אלוהים היא חיי עולם במשיח ישוע אדוננו) "אל הרומיים ו', כ"ג)

אנשים רבים בזמננו מעדיפים להאמין יותר במה שנקרא "טוב ליבו של אלוהים" מאשר במושגים כמו "משפט אלוהים" או "אובדן נצחי". ישנם גם כאלה שהרחיקו לכת ומאמינים שכל עם ישראל בזמן הזה ייוושע רק משום שהוא יהודי". וכן כל ישראל ייוושע, ככתוב: ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב) "אל הרומיים י"א, כ"ו)

אך פסוק זה אינו מדבר על אזרחי מדינת ישראל או על העם היהודי בהווה, אלא על צאצאיו של יעקב שיהפכו להיות ישראל לאחר שיאמינו באלוהים ויקבלו את ישוע כמשיחם.

אחד ממראי המקומות החשובים ביותר בכתבי הברית החדשה, המתאר בפנינו בצורה ברורה מאוד מאיזה עונש ועתיד האדון ישוע המשיח הושיע אותנו, נמצא בבשורה על פי לוקס, פרק ט"ז, פסוקים י"ט–ל"א:

"איש עשיר היה, והוא לבוש ארגמן ושש, ויתענג וישמח יום יום. ואיש אביון ושמו אלעזר שכב פתח שער ביתו, והוא מלא אבעבועות. ויתאו לשבוע מן הפירורים הנופלים מעל שולחן העשיר, וגם הכלבים באו וליקקו את אבעבועותיו. ויהי כאשר מת האביון וישאוהו המלאכים אל חיק אברהם, וגם העשיר מת וייקבר. ויהי בשאול, בכאבו הגדול, וישא את עינו וירא את אברהם מרחוק ואת אלעזר בחיקו. ויצעק ויאמר: אבי אברהם, חנני ושלח נא את אלעזר ויטבול את ראש אצבעו במים לקרר את לשוני, כי נעצבתי במוקד הזה. ויאמר אברהם: בני, זכור כי לקחת טובך בחיך, ולעזר לקח את הרעות, ועתה הוא ינוחם ואתה במעצבה. ולא עוד אלא שגיא גדול מפסיק בינינו וביניכם, אשר לא יוכלו העוברים מכאן אליכם לעבור, וגם לא יעברו משם אלינו. ויאמר: אם כן אבי, אבקשך לשלוח אותו אל בית אבי, כי חמישה אחים לי, ויעד בהם פן יבואו גם הם אל מקום המעצבה הזה. ויאמר אברהם: יש להם משה והנביאים, אליהם ישמעו. ויאמר: לא כן, אברהם אבי, כי אם יבוא אליהם אחד מן המתים אז ישובו. ויאמר אליו: אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים, גם כי יקום אחד מן המתים לא יאמינו".

ככה נושעתי

קורא יקר, אני יודע שישנם אנשים רבים – ובתוכם אולי גם כאלה הקוראים לעצמם מאמינים משיחיים הטוענים שאלה דברי טיפשות וקשקושים הבנויים על יסודות הנצרות ולא על היהדות. אך זו ביקורת שאינה במקומה, שכן נאמר לנו במפורש שדבר הצלב הוא סכלות. והשאלה היא: מדוע?

"כי דבר הצלב סכלות הוא לאובדים, אבל לנו הנושעים – גבורת אלוהים. כי כן כתוב: אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר. איה חכם? איה סופר? איה דורש העולם הזה? הלא סיכל האלוהים את חכמת העולם הזה. כי אחרי אשר בחכמת אלוהים לא ידע העולם את האלוהים בחכמה, היה רצון מלפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים. כי היהודים שואלים להם אות, והיוונים מבקשים חכמה; ואנחנו מכריזים את המשיח הצלוב – מכשול ליהודים וסכלות לגויים, אבל למקראים, בין מיהודים ובין מגויים, את המשיח – גבורת אלוהים וחכמת אלוהים. כי סכלות האל חכמה היא מן האדם, וחולשת האל חזקה היא מן האדם. ראו נא, אחי, את קריאתכם: שלא רבים חכמים לפי הבשר, לא רבים שליטים, לא רבים מיוחסים. כי בסכל שבעולם בחר האל למען יביש את החכמים, ובחלוש שבעולם בחר האל למען יביש את החזקים; ובדלי העולם ובנמאסים ובאשר כאין בחר האל, למען יבטל את אשר ישנו, כדי שלא יתהלל לפניו כל בשר. וממנו אתם במשיח ישוע, אשר היה לנו לחכמה מאת האלוהים, ולצדקה ולקדושה ולפדות, למען יהיה ככתוב: המתהלל – יתהלל ביהוה) "הראשונה אל הקורנתיים א', י"ח-ל"א"

לאור הכתוב אנו לומדים שהאמונה במותו ובתקומתו של ישוע המשיח מן המתים מהווה עבורנו את קץ מאמצינו האישיים להשיג בכוחות עצמנו את הישועה. אנו קמים בבוקר אחד ומגלים שלא מעשינו הם הקובעים, ולא המוסר העצמי שלנו הוא שיקרב אותנו אל אלוהים; גם לא מידת הדתיות שבנו או היחס לדת היהודית יכולים לספק לנו סליחת חטאים וחיי עולם. רק מה שאלוהים עשה עבורנו דרך בנו, ישוע המשיח, יכול להושיע אותנו לנצח.

נושעתי – פרק ב' פדיון – פדות

ישעיהו פרק י"ב

י"ב ואמרת ביום ההוא: אודך יהוה, כי אנפת בי; ישב אפך ותנחמני: 2 הנה אל ישועתי, אבטח ולא אפחד; כי עדי וזמרת יה יהוה, ויהי לי לישועה: 3 ושאבתם-מים בששון ממעיני הישועה:

יוחנן ד' 13-14 ויען ישוע ויאמר אליה: כל-השנה מן-המים האלה ישוב ויצמא: 14 ואשר ישנה מן-המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם, כי המים אשר אתן-לו יהיו בקרבן למקור מים נבעים לחיי העולם: מעשי השליחים ד' 12-10

10 וידע לכלכם ולכל-עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי, אשר צלבתם ואשר האלהים הקימו מן-המתים, בשמו עמד האיש הזה בריא לפניכם: 11 והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים, ותהי לראש פנה: 12 ואין הישועה באחר, כי לא נתן תחת השמים שם אחר לבני אדם אשר-בו נושע:

אל הפיליפים ב' 5-11 5 כי יהי לבבכם כלבב המשיח ישוע: 6 אשר אף פי-היה בדמות האלהים, לא חשב לו לשלל היותו שוה לאלהים: 7 כי אם-הפשיט את-עצמו וילבש דמות עבד, ויהי דומה לבני אדם, וימצא בתכונתו כבן אדם: 8 וישפל את-נפשו ויכנע עד-מות, עד-מיתת הצליבה: 9 על-כן הגביהו האלהים מאד, ויתן-לו שם נעלה על-כל-שם: 10 אשר בשם ישוע תכרע כל-בר, אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ: 11 וכל-לשון תודה כי אדון ישוע המשיח, לכבוד אלהים האב:

קורא יקר,

בעת שאני כותב על הדרך שבה נושעתי, אני יודע מראש שהרבה ממה שאני מספר לך עדיין אינו מוכר לך, ובייחוד אם עדיין אינך מאמין משיחי. אני יודע גם שרבים מן המונחים שבהם אני משתמש אולי נשמעים לך מוזרים. ייתכן שהסיבה לכך היא שתחנות השידור והטלוויזיה בארץ אינן נוהגות לשדר תכניות העוסקות בנושא זה.

מן הצד השני, סביר להניח שאם הנושא היה מוכר לך, לא הייתי צריך לכתוב לך, וגם מאמינים אחרים לא היו צריכים לספר לך על ישוע המשיח. אך ההפך הוא הנכון. אני יודע היטב שכל מה שקשור לאמונה בישוע המשיח – לרבות המונחים וצורת הביטוי – חדש עבורך, משום שהבשורה על ישוע המשיח חדשה לרבים מעם ישראל, אף-על-פי שהבשורה עצמה בת כ-2000 שנה.

בשורת המשיח והדרך שבה תוכל להיושע כלומר להבין ולקבל את דרך הגאולה מעונש החטא, שהוא המוות, כפי שהאדון ישוע המשיח השלים עבורי ועבורך פשוטה מאוד. כדי להבין את בשורת המשיח אינך זקוק להשכלה תיכונית או ללימודים אקדמיים, וגם אין צורך לחפש תירוצים כגון "אינני בא מרקע דתי" או "אין לי כסף" וכדומה. בשורת המשיח על חסדו של אלוהים דורשת רק לב פתוח וצמא, המבקש להכיר את אלוהי אברהם, יצחק ויעקב ולחיות עמו בשלום, על יסוד סליחת החטאים דרך דמו של ישוע המשיח.

אל הרומיים ה' 8-10 8 ובזאת הודיע האלהים את-אהבתו אלינו, אשר המשיח מת בעדנו ואנחנו עוד חטאים: 9 ועתה, אשר נצדקנו בדמו, על אחת כמה וכמה שנושע בו מן-הקצף: 10 כי אם בהיותנו איבים הרצינו לאלהים במוות בנו, אף כי-נושע עתה בחייו, אחרי אשר הרצינו:

במילים פשוטות, ישירות ולעניין: אלוהים לקח את חטאינו ונתן את בנו יחידו להיות הקורבן בעדם. חשוב לרגע על העובדה הבאה: כל מה שאנו מייחלים להשיג מדי שנה ביום הכיפורים, ישוע המשיח השלים עבורך אחת ולתמיד.

לכן השאלה שעליך לשאול את עצמך איננה "לאיזו דת אתם שייכים?", אלא "במה אתם מאמינים, ומהי אמונתכם?". את התשובה לכך תשמע ממני שוב ושוב במהלך מאמר זה, שכן תשובה אחרת אין לי.

אנו מאמינים שאלוהים שלח את בנו, ישוע המשיח, למות בעבור חטאיי וחטאיך. כן, אותו ישוע אשר ביום מן הימים יהיה מלך ישראל וימלוך מירושלים הוא היום בראש ובראשונה מושיענו. לא מאויבינו החיצוניים, אלא מן האויב הגדול ביותר שלנו: מעונש החטא, שהוא המוות.

כל מה שנדרש מאיתנו כדי שגם אתה וגם אני נוכל לומר בפה מלא שנושענו משכר החטא, שהוא המוות, הוא להאמין באלוהים ובעובדה שדרך בנו, ישוע המשיח במותו על הצלב ובקומו ביום השלישי מן המתים יש לנו סליחת חטאים.

רק דרך ישוע המשיח יש לנו צדקה מושלמת. אם היום אלוהים מביט עליך כפי שאתה, הוא איננו רואה אדם צדיק לפניו. אמנם אתה יכול להתלבש באופן מסוים או להשתייך לקבוצה מסוימת שחבריה יראו בך אדם צדיק העוסק בגמילות חסדים, אך בעיני אלוהים, ללא ישוע המשיח, אתה נותר ערום וללא צדקת אלוהים.

השנייה אל הקורинתיים ה' 20–21 ובְּכֵן מְלִיצֵי הַמְּשִׁיחַ אֲנַחְנוּ, וְהָאֱלֹהִים מְזַהֵר אֶתְכֶם עַל־יְדֵנוּ; נְבַקֵּשׁ מִכֶּם בְּעַד הַמְּשִׁיחַ: הַתְּפָרוּ-נָא לְאֱלֹהִים: 21 כִּי אֶת־אֲשֶׁר לֹא־יָדַע חֲטָאָה, עָשָׂה אֹתוֹ לְחֲטָאָה בְּעַדְנוּ, לְמַעַן נִהְיֶה־בּוֹ לְצַדִּיקָת אֱלֹהִים:

ישנם תמיד כאלה הסבורים שכאשר מאמין משיחי מתהלל בצדקת אלוהים דרך ישוע, הרי שהוא אדם טוב יותר מאחרים. טענה כזאת תהפוך אותנו לשקרנים. שהרי גם עם ישראל, שנבחר להיות אור לגויים, וגם אני ואתה כמאמינים משיחיים, לא נבחרנו כדי שאנשים יצביעו עלינו כעושי נפלאות. נבחרנו למטרה אחת בלבד: שחסדו של אלוהים יתגלה בנו.

כאשר מישוהו שואל אותי: מאין לך השקט, השלווה או הביטחון הזה? אינני עונה מעולם "כך נולדתי" או "זה חלק מן האופי שלי", אלא מפנה אותו אל אלוהי אברהם, יצחק ויעקב ואל אהבתו דרך ישוע המשיח.

צדקת אלוהים פירושה שרק אם אתה צדיק מושלם, אלוהים ייתן לך חיי עולם. גמילות חסדים איננה יכולה להפוך אותך לצדיק מושלם. אלוהים, באהבתו ובחסדו, פתר עבורך את הבעיה דרך ישוע המשיח. הוא רוצה להעניק לך, דרך האמונה בישוע, חיי עולם ושלמות רוחנית – לא על סמך מעשיך, אלא על סמך העובדה שישוע המשיח הוא האדון, שמת בעבור חטאיך וקם לתחייה, כדי שתהיה צדיק בעיני אלוהים.

במילים אחרות: אלוהים משקיף מן השמים, ממקום מושבו הנצחי, ומבקש אנשים הדורשים אותו: "יְהִי מְשֻׁמֵּם הַשְּׂקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם לְרְאוֹת הַיֵּשׁ מְשֻׁכֵּל דְרֹשׁ אֶת־אֱלֹהִים" ("תהילים י"ד, ב'–ג')

הוא רואה אנשים רבים, דתות רבות והיכלות רבים שנבנו כביכול לכבודו. הוא רואה גם רבים המצפים לגמול על נאמנותם הדתית ועל גמילות חסדיהם. אך מאחר שאלוהים הוא שקבע לאורך כל ההיסטוריה את הדרך, קיימת תשובה אחת ויחידה לכולם:

"אני מוכן לתת את צדקתי ולפרוש את ידי עליכם רק דרך בני, ישוע המשיח, ועל סמך מה שהוא השלים במותו על הצלב ובתקומתו מן המתים." זוהי ההגדרה האחת והיחידה לאהבת אלוהים, וזוהי גם תכלית הבשורה שלנו.

מן האיגרת של שאול הטרסי אל הרומיים אנו לומדים רבות על ישועתנו. שוב ושוב אנו לומדים שם שרק על סמך האמונה בישוע המשיח אנו יכולים להיות בטוחים שאלוהים העניק לנו את צדקתו, וכתוצאה מכך את חיי העולם.

כאשר אתה מקבל את ישוע כמשיח וכאחד והיחיד שהשלים עבורך את ישועת העולמים, אין מדובר באורח חיים דתי, בשמירת חלק ממצוות התורה או בתליית מזוזה על משקוף דלת ביתך. אינני מדבר גם על הגדרות שונות של חזרה בתשובה, על טהרות למיניהן או על שאיפה אישית להיות אדם מוסרי יותר. אנו מדברים על הלב על אמונה הנשענת על מה שישוע המשיח עשה עבורנו במותו ובתקומתו מן המתים, כדי להושיע אותנו.

בדרשה הזאת אני רוצה לדבר איתך על הנושא: „פדיון או פדות.”

23 כִּי-כֹלֵם חֲטָאוּ וְחִסְרֵי-כְבוֹד אֱלֹהִים הֵמָּה: 24 וְנִצְדְּקוּ חֲנָם בְּחֶסֶדוֹ עַל-יְדֵי הַפְּדוּת אֲשֶׁר הִיְתָה בְּמַשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ: 25 אֲשֶׁר שָׁמוּ הָאֱלֹהִים לְפָנָיו לְכַפֵּרֶת עַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה בְּדָמוֹ, לְהַרְאוֹת אֶת-צְדָקְתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֶעֱבִיר אֶת-הַחֲטָאִים הָרִאשִׁימִים בְּעַת חֲמַלְתּוֹ: 26 לְהַרְאוֹת אֶת-צְדָקְתוֹ בְּעַת הַזֹּאת, כִּי צָדִיק הוּא וּמִצְדִּיק אֶת-בְּנֵי-אֱמוּנַת יֵשׁוּעַ: אל הרומיים ג' 23–26

משמעות המילה „צדקה”, על פי הנאמר בכתבי הקודש (תנ”ך וברית חדשה), היא שאלוהים מצהיר עליך – על סמך האמונה – שכל מעשיך ישרים.

משמעות המילה „פדיון” היא לשחרר דבר מעבדות לחירות על-ידי תשלום המחיר. ישוע המשיח שילם בנפשו את המחיר שהיה מוטל עלינו. הוא האחד והיחיד שהשלים עבורך את כל המעשה, בכך ששחרר אותך מעבדות החטא. הוא זה שלקח על עצמו את כל האשמה שלי ושלך. הדרך שבה הוא עשה זאת נקראת „פדיון” – כלומר: תשלום מלוא המחיר כדי שתוכל לצאת לחופש.

פדיון מעונש החטא נחשב לאחת מתורות היסוד של כתבי הקודש. אלוהים פדה את עם ישראל מעבדות לחירות כאשר הוציא אותם ממצרים. אולם תורת הפדיון איננה נושא פופולרי במיוחד, שאנשים אוהבים לדבר עליו. פדיון קשור גם לאשמה, ואין זה מטבעם של בני אדם להכיר בעובדה שעקב היותם חוטאים מבטן ומלידה, הם עומדים אשמים ובידיים ריקות מול גדולת אלוהים.

20 מִפְּנֵי שֶׁמִּמְעֵשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא-יִצְדַּק לְפָנָיו כָּל-בָּשָׂר, כִּי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה דַּעַת הַחֲטָא: 21 וְעַתָּה, בְּבָלִי תוֹרָה, צְדָקַת אֱלֹהִים יֵצֵא לְאוֹר, אֲשֶׁר הֶעֱדִיו עָלֶיהָ הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים: 22 וְהִיא צְדָקַת אֱלֹהִים בְּאֱמוּנַת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֶל-כָּל וְעַל-כָּל אֲשֶׁר הָאֱמִינוּ בוֹ, כִּי אֵין לְהַבְדִּיל: אל הרומיים ג' 20–22

כולנו שמענו על המושג „תורה מסיני”, ואין כוונתי כאן לתורה שבעל-פה, אלא לתורה האחת והיחידה שניתנה לעם ישראל על-ידי משה. אותה תורה, מעבר לכל המצוות והחוקים המרכיבים אותה, העידה גם על העובדה שיום יבוא ואלוהים יצדיק את בני האדם – לא על בסיס מעשיהם, אלא על בסיס האמונה.

על סמך הנאמר בספר ויקרא פרק כ”ו אנו לומדים שהתורה ניתנה לעם ישראל כדי ללמד אותנו מהו חטא. באותה תורה, שנחשבה לחכמת אלוהים, אנו מוצאים גם את היסודות לתורת הפדיון.

„כִּי-יִמּוֹךְ אַחִיר וּמִכָּר מֵאֲחֻזָּתוֹ, וַבָּא גֹאֲלוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו וְגֹאֲלָהוּ אֶת מִמְכָּר אַחִיו ” ויקרא כ”ה 25 כיצד פודים דבר מה : עליך להיות קרוב אליו – לא כל אחד, אלא הקרוב ביותר. עליך להיות מסוגל לפדות אותו כלומר, יש באפשרותך לשלם את מלוא המחיר. עליך לרצות לעשות זאת לא מתוך כפייה, אלא מרצון חופשי.

קורא יקר, האדון ישוע המשיח הוא האחד והיחיד העונה על כל הדרישות הללו. כל מה שהמשיח השלים עבורנו במותו ובתקומתו עונה על דרישות התורה בהקשר לגאולה ולפדיון. אל העברים א' 6 „וּבְהִבְיֹאוֹ אֶת-הַבְּכוֹר שְׁנֵית לְעוֹלָם ...”

ישוע המשיח הוא הקרוב שלנו – הוא אלוהים הבן, היושב לימין הגבורה, אשר פדה אותנו מקללת החטא. אל העברים ב' 14–15 14 וַיַּעַן כִּי הִילְדִים כָּלֵם יִחַדּוּ בְּשָׂר וָדָם, אֶף-הוּא לְבַשׁ בְּשָׂר וָדָם כְּמוֹהֶם, לְמַעַן אֲשֶׁר יִבְטַל עַל-יְדֵי הַמּוֹת אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ מִמְשַׁלַּת הַמּוֹת, הוּא הַשָּׁטָן: 15 וְלִהְתִּיר אֶת-כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר מְאַיֶּמֶת הַמּוֹת הֵיוּ נְתוּנִים לְעַבְדוּת כָּל-יְמֵי חַיֵּיהֶם:

ייתכן שתתפלא לשמוע, אך ישוע המשיח מעולם לא נוצר ולא נברא. כאלוהים, הוא התגלה לזמן מה בבשר. אני מצוין זאת כדי לעזור לך להבין את ההבדל העמוק בין כל אותם מנהיגים רוחניים שמתו אי-פעם למען רעיון רוחני זה או אחר, לבין ישוע המשיח. כל אותם מנהיגים היו בעלי אב ואם, ואילו ישוע המשיח היה קיים מאז ומעולם; אלא שלזמן מה לבש בשר ונהיה לאדם כמוני וכמוך – רק ללא חטא. זה נשמע אולי מוזר, אך זוהי האמת המשיחית הבנויה אך ורק על דבר אלוהים.

כאשר אנו מדברים על לידתו של ישוע המשיח ממרים, חשוב לי להדגיש שמה שהכנסייה הקתולית מלמדת עליה – כאילו הייתה „אם האלוהים” – הוא רעיון מטעה ושגוי מיסודו. אלוהים תמיד היה קיים, ואין לו אב ואם, התחלה או סוף. מרים הולידה את התגלות אלוהים בבשר; היא הייתה כלי ביד אלוהים, ולא מעבר לכך.

אינני מבקש ממך להבין את הכול. כאן אולי תיווכח לראשונה בהבדל בין אמונה חיה הנשענת על הכתוב, לבין מחשבה אנושית או היגיון המבקש להבין הכול. תקוותי היא שאם עדיין אינך מאמין, יבוא יום ותקבל את העובדה שאלוהים עזב פעם אחת בלבד את נצח הנצחים, כדי ללבוש דמות אדם ולהיות הגואל שלי ושלך. „כי אין אמת שֶהַחַזִּיק בְּמַלְאָכִים, כִּי אִם בְּזֶרַע אֲבָרָהֶם הַחַזִּיק” אל העברים ב' 16

שים לב: ישוע המשיח, בהתגלותו בבשר, לא לקח טבע של מלאכים אלא השתווה לזרע אברהם. המלאכים אינם יכולים להלל את אלוהים על כך שהושיע אותם – אך זרע אברהם כן. לכן אנו מדגישים שוב ושוב שישוע המשיח בא לעולם לא כדי להושיע מלאכים, אלא אותי ואותך. הוא לא לקח על עצמו טבע של מלאכים, אלא של בני אדם – שלי ושלך – ולכן הוא הגואל שלנו. „כִּי אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים וְאֶחָד הַמְּלִיץ בֵּין הָאֱלֹהִים וּבֵין בְּנֵי אָדָם – הָאָדָם הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ” הראשונה אל טימותיוס ב' 5

אני מבקש להזכיר לך שישוע המשיח, בבואו בפעם הראשונה, בא בראש ובראשונה לעם ישראל. נחזור כעת לפסוק המפתח: „וְעַתָּה בְּבִלִי תוֹרָה צְדָקַת אֱלֹהִים יֵצֵא לְאוֹר, אֲשֶׁר הָעֵידוּ עָלֶיהָ הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים” אל הרומיים ג' 21

כן עתה, בזמן הזה, נגלה הפדיון בדרך חדשה. ישוע המשיח הוא גואל האנושות כולה, ולא רק של עם ישראל. בתקופת החסד שבה אנו חיים, הגאולה איננה עוד שחרור מעבדות כלכלית או ביטחונית בלבד, אלא שחרור מן החטא. ישוע המשיח הוא גואל העולם, שכן כולם חטאו – ללא הבדל.

חשוב להדגיש בפני הקורא הישראלי או המאמין מקרב היהודים שאין לערבב בין החג הנוצרי „חג המולד” לבין הנאמר בדבר אלוהים לגבי לידתו של ישוע המשיח ממרים העלמה. לידתו של ישוע המשיח הייתה לידה ככל הלידות, אך מאחורי מעשה רגיל זה עמד אלוהים, אשר לבש דמות אדם כדי להושיע אותי ואותך.

רבים שואלים: „אם אלוהים אוהב אותי, מדוע אינו עושה דבר עבורי? מדוע אינו משנה את המצב הכלכלי והביטחוני שלנו?” האם שאלת את עצמך פעם מדוע אלוהים אינו עוזב לרגע את היכל מלכותו השמימי ויורד להתערב בנעשה על הארץ?

ובכן, אני רוצה לספר לך שאלוהים כבר מזמן החל להתערב במהלך ההיסטוריה האנושית, בצורה כזאת שברגע שבו אתה מקבל ומאמין במה שהוא עשה דרך ישוע המשיח, אינך יכול אלא להלל את אלוהים על חסדו עבורך. ועתה אשר נצדקנו בדמו, על אחת כמה וכמה שנושע בו מן הקצף” אל הרומיים ה' 9

אחת מן הטעויות שאנשים נוהגים לעשות היא לקשור, בראש ובראשונה, את אהבת אלוהים למצבם האישי מצב שעבור רבים הוא אכן קשה. ברצוני לומר לך שאהבת אלוהים לא פתרה לי את כל בעיותיי, וגם לך היא לא תפתור את כל הבעיות. אלוהים, באהבתו דרך ישוע המשיח, טיפל תחילה, אחת ולתמיד, בשורש כל הבעיות – בחטא.

במותו על הצלב לקח אלוהים על עצמו את קללת החטא, אותו טבע מרדני שבנו, הגורם למלחמות, לתאוות בצע ולשנאה, ושחרר אותנו מן העונש שהגיע לנו – המוות. הדבר אולי נשמע מוזר או רחוק מן המציאות היומיומית שבה אנו חיים, אך זוהי האמת. מאחר שבני אדם דוחים את האמת פעם אחר פעם, הגענו למצב שבו רבים בעולמנו רעבים לחם ונלחמים זה בזה ללא הרף. אל הרומיים ח' 3

כִּי מֵה־שָׁלָא יְכַלָּה הַתּוֹרָה לַעֲשׂוֹת מִפְּנֵי שֶׁנֶּחְלַשׁ כַּחַה עַל־יְדֵי הַבֶּשֶׂר, אֶתוֹ עָשָׂה הָאֱלֹהִים בְּשִׁלְחוֹ אֶת־בְּנוֹ בְּדַמּוֹת בֶּשֶׂר הַחַטָּא וּבְעֵד הַחַטָּא, וַיִּרְשִׁיעַ אֶת־הַחַטָּא בַּבֶּשֶׂר:

ישנם מאמינים רבים, וביניהם גם כאלה מקרב היהודים, הממשיכים להלל את התורה שאלוהים נתן לעם ישראל. השאלה שעלינו לשאול את עצמנו היא: מדוע? האם משום שכך הוא רצון אלוהים, או שמא משום שהרצון להשתייך למסורת ישראל חזק יותר מן הרצון לשרת את אלוהים כפי שהוא פועל בתקופת החסד?

קורא יקר, לעולם לא נוכל לעמוד בדרישות הדת והתורה – והכוונה כאן לכל דת, ללא יוצא מן הכלל. אנשים רבים, כל אחד בדרכו, ינסו לומר לך מה לעשות וכיצד לחיות כדי לשלוט בחטא, בעוד שדבר אלוהים אומר לנו בצורה ברורה: „המשיח מת בעבור חטאינו”. רק המשיח מסוגל לפדות אותנו מקללת החטא, ולא דת כלשהי, תהיה אשר תהיה.

רק ישוע המשיח יכול היה לפדות אותנו מקללת החטא, משום שהוא עצמו היה ללא חטא. וחשוב מכול – הוא רצה לעשות זאת. אף-על-פי שהיה שווה לאלוהים, הוא הפשיט את עצמו, לבש דמות עבד ונהיה דומה לבני אדם (אל הפיליפים ב' 5–8).

ישוע המשיח היה מאז ומעולם בעל תכונות אלוהיות. הוא לא היה כשאר בני האדם הבוכים, רבים ומקללים את אלוהים ומאשימים אותו בכל. לכן אני חוזר ומדגיש את העובדה הבסיסית: ישוע המשיח לקח על עצמו דמות עבד, כלומר נהיה לאחד מאיתנו – אך ללא חטא. הוא הלך עד הסוף כדי להשלים עבורנו ישועת עולמים ולפדות אותנו מקללת החטא. „להראות את-צדקתו בעת הזאת, כי צדיק הוא ומצדיק את-בן-אמונת ישוע” אל הרומיים ג' 26

מדוע אלוהים צודק כל-כך? משום שהוא שילם על כל חטאינו על הצלב. בן האלוהים, ישוע המשיח, לקח על עצמו את כל האשמות שהיו נגדנו. אל נשכח שישוע מת עבורנו על הצלב; אלוהים שם עליו את כל חטאינו ואת כל האשמה שהייתה נגדנו. אמונה אמיתית פירושה קבלת כל מה שאלוהים עשה עבורנו דרך ישוע המשיח, כדי לשחרר אותנו מקללת החטא.

שים לב: הדברים שעליהם אני כותב אינם נלמדים בספרי הלימוד, וקשה למצוא אותם גם בספרי ההיסטוריה. אני מסכים איתך שדברים אלו נשמעים מוזרים לאוזן היהודית, אך על אף הכול עלי להדגיש שאין מדובר כאן ביהדות או בנצרות, או בכל שם אחר שתרצה לתת לכך. מדובר בדבר אלוהים חיים – באמת האחת והיחידה שניתנה לנו, ושדרכה אנו יכולים להיושע ולהכיר את אלוהים חיים.

אני יכול לומר לך בפה מלא שנכון לשנת 2002 אין כל סיבה שתרגיש אשם בפני אלוהים, ואין גם סיבה שהחטא ישלוט בחייך, משום שקיימת אפשרות לכל אדם לקבל את הפדיון על סמך מה שישוע עשה עבורנו על הצלב.

הראשונה לפטרוס א' 18–25 מפני שידעים אתם כי לא בדבר נפסד, לא בכסף ולא בזהב, נפדיתם מדרך הבלקם אשר הנחלתם מאת אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של-שה תמים אשר אין-בו מום, בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדות תבל, ונגלה באחרית הימים למענכם:

21 המאמינים על-ידו באלהים, אשר הקים אתו מן-המתים ויתן-לו כבוד, למען היות אמונתכם ותקותכם לאלהים: 22 זכו את-נפשתיכם על-ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאחזה שאין בה חנפה, ואהבתם איש את-רעהו אהבה עזה בלב טהור: 23 כנולדים שנית, לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת, בדבר אלהים החי והקים לעולם: 24 כי כל-בשר חציר, וכל-כבוד אדם כציץ השדה; יבש חציר, נבל ציץ: 25 ודבר יהוה יקום לעולם, והוא הדבר אשר בשר לכם:

קורא יקר, המין האנושי כלומר אני ואתה הוא פרי בריאת אלוהים. עד לרגע שבו נכנס החטא ולקח את מה שנברא טוב, השחית אותו ועיוות את המטרה שלשמה נבראנו. במקום להצהיר בפה מלא שאלוהי אברהם, יצחק ויעקב ברא אותנו, הפכנו להיות עבדים לחטא. רק הודות לאהבת אלוהים דרך ישוע המשיח אנו יכולים לומר היום בפה מלא: אלוהים ברא אותנו וגם קנה אותנו.

גולש יקר, כמו תמיד גם הפעם אני מבקש לאחל לך כל טוב. אם עדיין אינך מאמין משיחי, אני מזמין אותך לקבל את ישוע כמושיעך ולהיושע על-ידי חסדו. אל תדחה את ההצעה הזאת, שכן הימים קצרים.